

hvor man gerne vil have det. Det, som nu foretages af og til for at skaffe lukkede Vandledninger over anden Mands Grund, er saa bethdelige Anlæg, at de staa ganske paa Højde med og gør ganske den samme Forstyrrelse i Benyttelsen af de paagældende Ejendomme som, naar man fører Ledningen fra Vandets Udspring over til et Vandværk. I den Kommune, jeg i nogle Aar har staaet i Spidsen for, havde vi et saadant lukket Vandafledningsanlæg for nogle faa Aar siden, saa vidt jeg husker af en Tredjedel Mils Længde, som førtes ikke over Veje, men over en hel Mængde forskellige Løds-ejeres Grunde. At det ikke var noget ubethdeligt Anlæg, fremgaar af, at man endte til Slut med 3 Fods Rør, og det blev udført paa den Maade, som Loven af 28de Maj 1880. bestemmer ved Hjælp af de almindelige Vandløbsretter. Jeg forstaaer ikke, at det skulde medføre nogen som helst Vanstelig- heds, at der er enkelte af de Bestemmelser, der findes i Vandledningsloven, der absolut ikke passe paa dette Tilfælde, man her siger til at ville have gennemført. Det betyder ikke andet, end at de Bestemmelser, der ikke passe, ikke kunne anvendes. Det, man foreslaar, er, at den Fremgangsmaade, der er foretrukken i den almindelige Vandafledningslov, skal benyttes ogsaa her. Det vil med andre Ord sige, at man benytter de almindelige Vandløbsretter for at faa konstateret for det første, om det er nødvendigt og nyttigt at føre en saadan Ledning over andres Grund og i bekræftende Fald, hvorledes denne Udgift skal udredes, og hvad de skulde betale. Det er alt, hvad der tilsigtes, og jeg skønner ikke andet, end at det meget vel, uden at man kommer i Kollision med nogen som helst Regel, kunde ske gennem de Bestemmelser, Udvalget har foreslaaet. Det er vist utvivlsomt, at en saadan Ret for Vandværkerne vil bethde adskilligt mere end det, der i øvrigt tilsigtes og kan opnaas ved Loven, idet det, der er det trykkende paa mange Steder er det, at man har Besvær ved at komme frem med lukkede Vandledninger over andres Grund, naar der er en enkelt eller nogle enkelte, der modtætte sig det. For saa vidt imidlertid den højtærede Minister vil tage Spørgsmaalet op til bedre Løsning og Ordning, kan Udvalget naturligvis ikke have noget derimod, men jeg tror ikke, der er den Vanstelig- heds ved at ordne det paa den af Udvalget foreslaaede Maade, som den højtærede Minister synes at mene.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3867 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag Nr. 1 til § 2 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1527)
vedtoges uden Afstemning.

§ 2 (se Tillæg A. Sp. 3867 ff.) faaledes ændret
vedtoges uden Afstemning.

§ 3 (se Tillæg A. Sp. 3867 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslagene Nr. 4—5 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1528)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets—Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro):
Jeg skal nu, efter hvad jeg før udtalte, foreslaa Tinget, at vi optage paa vor Dagsorden til Behandling nu det af Finansministeren fremlagte Forslag om en midlertidig Finanslov for Aaret 1896—97. Dette kan kun ske, naar Tinget dertil giver sit Samtykke, men naar Tinget gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er altsaa givet.

Man gif altsaa til:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Finanslov for Finansaaaret 1896—97.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget jattes under Forhandling.

F. Boisen: Jeg ønsker kun at udtale i Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra den højtærede Finansminister, at det foreliggende Lovforslag er overensstemmende med Teksten i Rigsdagsbeslutningen af 3die April 1894, idet selvfølgelig Betegnelsen for det paagældende Finansaar er indsat nu i det her foreliggende Tilfælde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.